

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind constituirea și menținerea unor rezerve minime de
țitei și/sau produse petroliere**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege stabilește condițiile de constituire și menținere a unui nivel minim al stocurilor de țiței și/sau produse petroliere, în scopul garantării siguranței în aprovizionare, în cazul situațiilor de disfuncționalitate majoră în aprovizionare, a situațiilor de urgență deosebită sau a situațiilor de criză locală.

Art. 2. – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *accesibilitate din punct de vedere fizic* – măsurile de localizare și de transport ale stocurilor minime deținute, în scopul asigurării punerii în circulație sau livrării efective către piețe și utilizatorii finali în intervale de timp și condiții care să conducă la atenuarea problemelor de aprovizionare care ar putea surveni;

b) *aditivi* – substanțe, altele decât hidrocarburile, care se adaugă la sau se amestecă cu un produs petrolier, în scopul de a-i modifica sau menține proprietățile;

c) *an de referință* – anul calendaristic pe baza căruia se colectează datele de consum sau datele referitoare la importurile nete, date care intră în calculele efectuate în scopul stabilirii nivelului stocurilor care trebuie menținute și, respectiv, a nivelului stocurilor deținute efectiv, la un anumit moment;

d) *biocarburant* – combustibil lichid sau gazos utilizat pentru transport și produs pe bază de biomasă, biomasa fiind fracția biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură, atât substanțe vegetale, cât și animale, din silvicultură și din industriile conexe acesteia, precum și fracția biodegradabilă a deșeurilor industriale și municipale;

e) *cifra de afaceri* – veniturile realizate de titularul obligației de stocare din vânzarea de țiței și/sau produse petroliere pe piața din România, în anul de referință, după deducerea, dacă este cazul, a taxei pe valoarea adăugată, precum și a altor taxe legate direct de cifra de afaceri;

f) *constituirea stocurilor minime* – acumularea de țiței și/sau de produse petroliere, cu titlu de stocuri minime, în depozite petroliere situate pe teritoriul Uniunii Europene;

g) *consum intern* – suma care corespunde totalului cantităților calculate în conformitate cu anexa nr. 2, furnizate în România atât pentru uz energetic, cât și pentru alte utilizări; această sumă include și livrările către sectorul de prelucrare și livrările către industrie, transporturi, consumatori casnici și alte sectoare pentru consum final; de asemenea, include și consumul propriu al sectorului energetic, cu excepția combustibilului de rafinării; această sumă exclude totalul cantităților destinate constituirii stocurilor de urgență corespunzătoare obligațiilor de stocare stabilite prin prezenta lege;

h) *criză locală* – calamități naturale, dezastre, conflicte și alte evenimente, cu excepția celor de natură economică, care cauzează, pe teritoriul României, întrerupere în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere sau în alimentare cu gaze naturale care necesită schimbarea destinației produselor petroliere, cum ar fi utilizarea produselor petroliere drept combustibil pentru producția de energie;

i) *delegarea obligației de stocare* – acordul dintre titularul obligației de stocare și un operator economic sau o entitate centrală de stocare, în baza căruia titularul obligației de stocare transferă către acel operator economic sau către acea entitate centrală de stocare o parte din obligațiile de constituire și menținere de stocuri minime, pe o perioadă limitată de timp, în contul și la dispoziția titularului obligației de stocare;

j) *depozite petroliere* – rezervoare, terminale de încărcare, rezervoare de alimentare a oleoductelor, șalande, tancuri petroliere pentru cabotaj, petroliere care staționează în port, buncărele navelor de navigație interioară, precum și orice alte forme de stocare a țițeiului și/sau a produselor petroliere, cu excepția oleoductelor, vagoanelor cisternă, buncărelor navelor de navigație maritimă, petrolierelor aflate în larg, rezervoarelor din stațiile de alimentare cu combustibil, precum și din orice puncte de comercializare cu amănuntul;

k) *diminuarea stocului minim deținut* – exprimă una din următoarele situații: pierderea, de către titularul obligației de stocare, a dreptului de proprietate asupra unei părți din stocul minim deținut sau pierderea, de către titularul delegat al obligației de stocare, a dreptului de proprietate asupra unei părți din stocul minim deținut în contul și la dispoziția unui titular/unor titulari ai obligației de stocare;

l) *disfuncționalitate majoră în aprovizionare* – scădere substanțială și bruscă în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere intervenită în Uniunea Europeană sau într-un stat membru, indiferent dacă a condus sau nu la o decizie internațională de punere în circulație de stocuri de petrol;

m) *Entitate centrală de stocare* – organismul sau serviciul căruia i se pot oferi competențe de a acționa în vederea achiziționării, menținerii și vânzării de stocuri de petrol, inclusiv stocuri de urgență și stocuri specifice;

n) *Entitate centrală de stocare din România* – entitatea centrală de stocare, entitate publică sau privată nonprofit, înființată potrivit prezentei legi, care are competența de a achiziționa, constitui, menține și vinde stocuri de petrol, inclusiv stocuri de urgență și stocuri specifice;

o) *Grupul de coordonare pentru țiței și produse petroliere* – grup de lucru înființat în cadrul Comisiei Europene, având atribuții în conformitate cu prevederile art. 17 din Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere; este un grup consultativ care contribuie la analiza situației din

Comunitate în ceea ce privește siguranța aprovizionării cu petrol și produse petroliere și facilitează coordonarea și aplicarea de măsuri în acest domeniu;

p) *informație sensibilă din punct de vedere comercial* – informația a cărei divulgare ar putea restrânge, împiedica sau denatura concurența pe piața țițeiului și/sau a produselor petroliere și/sau care ar putea conduce la producerea de prejudicii participanților la piața țițeiului și/sau a produselor petroliere;

q) *lichidarea stocului minim deținut* – exprimă una din următoarele situații: pierderea, de către titularul obligației de stocare, a dreptului de proprietate asupra stocului minim deținut sau pierderea, de către titularul delegat al obligației de stocare, a dreptului de proprietate asupra stocului minim deținut în contul și la dispoziția unui titular/unor titulari ai obligației de stocare;

r) *menținerea stocurilor minime* – păstrarea țițeiului și/sau a produselor petroliere, cu titlu de stocuri minime, în depozite petroliere situate pe teritoriul Uniunii Europene;

s) *obligația de stocare* – obligația de constituire și de menținere a stocurilor minime, potrivit prezentei legi;

ș) *stocuri comerciale* – stocuri petroliere deținute de operatorii economici a căror menținere nu este obligatorie;

t) *stocuri minime* – stocuri de urgență și/sau stocuri specifice care trebuie constituite și menținute, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

ț) *stocuri minime deținute* – stocuri de urgență și/sau stocuri specifice care sunt constituite și menținute, în mod efectiv, la un moment dat, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

u) *stocuri petroliere* – stocuri de produse energetice prevăzute în anexa C punctul 3.1 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei;

v) *stocuri de urgență* – stocuri petroliere care se constituie și se mențin pe teritoriul Uniunii Europene, de către titularii obligației de stocare, sau, după caz, de către titularii delegați ai obligației de stocare, în contul și la dispoziția titularilor obligației de stocare, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

w) *stocuri specifice* – stocuri petroliere care se constituie și se mențin pe teritoriul Uniunii Europene, de către Entitatea centrală de stocare și care sunt în proprietatea Entității centrale de stocare;

x) *situații de urgență deosebită* – calamități naturale, dezastre, conflicte și orice alte evenimente, cu excepția celor de natură economică, care cauzează întrerupere în aprovizionarea cu produse petroliere în Uniunea Europeană;

y) *titular al obligației de stocare* – Entitatea centrală de stocare din România și orice operator economic care are statut de rezident în România sau de nerezident care își desfășoară activitatea în România prin intermediul unui sediu permanent și care introduce pe piața din România cantități mai mari de 500 tone țiței și/sau produse petroliere, în anul de referință;

z) *titular delegat al obligației de stocare* – operatorul economic sau Entitatea centrală de stocare care are sediul social într-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European și/sau în Confederația Elvețiană sau care are o reprezentanță pe teritoriul Uniunii Europene, Confederației Elvețiene și/sau Spațiului Economic European și care acceptă, din partea unui titular al obligației de stocare, obligația de a constitui și menține stocuri minime, pe teritoriul Uniunii Europene, în contul și la dispoziția aceluși titular al obligației de stocare;

aa) *decizie internațională efectivă de punere în circulație a stocurilor* – orice decizie în vigoare adoptată de Consiliul director al Agenției Internaționale pentru Energie de a pune la dispoziția pieței țiței sau produse petroliere prin punerea în circulație a stocurilor membrilor săi și/sau prin măsuri suplimentare;

ab) *buncăr maritim internațional* – are înțelesul prevăzut de anexa A punctul 2.1 din Regulamentul (CE) nr.1099/2008;

ac) *Autoritatea competentă* – Ministerul Energiei.

CAPITOLUL II Stocurile minime

Art. 3. – (1) Nivelul stocurilor minime reprezintă cel puțin cea mai mare valoare dintre cantitatea aferentă importurilor nete pe o perioadă de 90 de zile, calculată pe baza mediei zilnice a importurilor nete, și cantitatea aferentă consumului intern pe o perioadă de 61 de zile, calculată pe baza mediei zilnice a consumului intern.

(2) Media zilnică a importurilor nete care se ia în considerare la alin. (1) este egală cu valoarea zilnică medie a echivalentului în petrol al importurilor din perioada 1 aprilie – 31 decembrie a anului calendaristic

precedent și din perioada 1 ianuarie – 31 martie a anului calendaristic dinaintea anului precedent.

(3) Echivalentul în petrol al importurilor este stabilit în conformitate cu prevederile anexei nr. 1.

(4) Media zilnică a consumului intern care se ia în considerare la alin. (1) este egală cu valoarea zilnică medie a echivalentului în petrol al consumului intern din perioada 1 aprilie – 31 decembrie a anului calendaristic precedent și din perioada 1 aprilie – 31 martie a anului calendaristic dinaintea anului precedent.

(5) Echivalentul în petrol al consumului intern este stabilit în conformitate cu prevederile anexei nr. 2.

(6) La solicitarea Autorității competente, Institutul Național de Statistică va furniza datele statistice necesare stabilirii echivalentului în petrol al importurilor nete și al consumului intern.

(7) Calculul stocurilor minime deținute, exprimate în tone echivalent petrol, se realizează conform prevederilor anexei nr. 3.

Art. 4. – (1) Până la data de 30 mai a fiecărui an calendaristic, la propunerea Autorității competente, Guvernul va aproba prin hotărâre, pentru anul calendaristic următor:

- a) nivelul stocurilor minime, exprimat în tone echivalent petrol;
- b) nivelul stocurilor de urgență și, după caz, a stocurilor specifice, care intră în componența stocurilor minime, exprimat în tone echivalent petrol;
- c) structura sortimentală a stocurilor de urgență și nivelul minim al stocurilor ce urmează a fi constituite și menținute pe fiecare sortiment de produs petrolier care intră în structura stocurilor de urgență, exprimat în tone și în tone echivalent petrol;
- d) după caz, structura sortimentală a stocurilor specifice și nivelul minim al stocurilor ce urmează a fi constituite și menținute, pentru fiecare sortiment de produs petrolier care intră în structura stocurilor specifice, exprimat în tone și în tone echivalent petrol;
- e) lista titularilor obligației de stocare și, în mod corelativ, nivelul minim al stocurilor ce urmează a fi constituit și menținut de fiecare titular al obligației de stocare, pentru fiecare sortiment de produs petrolier, exprimat în tone și tone echivalent petrol;
- f) numărul de zile de consum mediu zilnic, aferent anului de referință, calculat în conformitate cu prevederile anexei nr. 4.

(2) Nivelul stocului de urgență care urmează să fie constituit, de către fiecare titular al obligației de stocare, va fi direct proporțional cu ponderea cantităților de țiței și/sau produse petroliere pe care fiecare dintre aceștia l-a introdus, pe piața din România, în totalul cantităților de țiței și/sau produse petroliere introduse pe piața din România, în anul de referință.

(3) Titularii obligației de stocare vor transmite Autorității competente, până la data de 31 martie a fiecărui an calendaristic, cantitățile de țiței și/sau produse petroliere pe care le-au introdus pe piața din România, în anul calendaristic anterior, pe fiecare sortiment în parte, în tone și în tone echivalent petrol.

(4) Prin hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (1) se va indica și modul de calcul al stocurilor de urgență și/sau a stocurilor specifice a căror constituire și menținere revine în sarcina titularilor obligației de stocare.

(5) Ori de câte ori se va face referire, prin prezenta lege, la un nivel cantitativ sau cantități de țiței și/sau produse petroliere și în măsura în care nu se prevede altfel, determinarea acestor cantități se va face în tone echivalent petrol.

(6) Nivelul stocurilor minime, aprobat potrivit prevederilor alin. (1) lit. a), poate fi redus doar pe perioada operației de înlocuire a unor cantități de produse petroliere care fac parte din structura sortimentală a acestora și numai în măsura în care înlocuirea acelor cantități de produse este necesară pentru menținerea utilității stocurilor minime, precum și în cazul punerii în circulație a stocurilor minime, în caz de disfuncționalitate majoră în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere, a situațiilor de urgență deosebită și a situațiilor de criză locală.

Art. 5. – (1) Stocurile specifice pot fi constituite din una sau mai multe dintre următoarele categorii de produse, definite în anexa B pct. 4 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008:

- a) benzină auto;
- b) carburant turboreactor tip kerosen;
- c) motorină/carburant diesel (păcură distilată);
- d) păcură (cu conținut ridicat de sulf și cu conținut redus de sulf);
- e) benzină de aviație;

- f) carburant turboreactor tip benzină (petrol turboreactor tip nafta sau JP4);
- g) petrol lampant;
- h) etan;
- i) GPL;
- j) white spirit și benzine speciale;
- k) lubrifianți;
- l) bitum;
- m) parafine;
- n) cocs de petrol.

(2) În vederea stabilirii sortimentelor de produse petroliere din care se constituie stocul specific, Autoritatea competentă va selecta acele produse petroliere al căror consum intern totalizat reprezintă cel puțin 75% din consumul intern din anul de referință, calculat în conformitate cu prevederile anexei nr. 2. Selectarea produselor petroliere se realizează în ordinea descrescătoare a ponderilor acestora în consumul intern din anul de referință, calculat în conformitate cu prevederile anexei nr. 2.

(3) Calcularea cantităților de produse petroliere selectate pentru constituirea stocului specific, se realizează cu respectarea nivelurilor minime prevăzute pentru stocurile specifice din anexa nr. 4.

(4) În cazul în care stocul specific nu asigură consumul mediu zilnic calculat în conformitate cu prevederile anexei nr. 4, pentru o perioadă de cel puțin 30 de zile, Autoritatea competentă elaborează un raport anual în care prezintă măsurile adoptate pentru garantarea și verificarea disponibilității și accesibilității fizice a stocurilor de urgență, precum și măsurile adoptate pentru controlul utilizării stocurilor în situațiile prevăzute la art. 7. Raportul se transmite Comisiei Europene până la sfârșitul primei luni a anului calendaristic la care se referă.

Art. 6. – (1) În cazul constituirii și menținerii de stocuri specifice, Autoritatea competentă transmite Comisiei Europene, pentru publicarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, o notificare în care se precizează nivelul respectivelor stocuri și durata menținerii acestora, care nu poate fi mai mică de un an calendaristic.

(2) Structura sortimentală a produselor petroliere din care se constituie stocul specific se menține pe o perioadă de un an și poate fi modificată numai începând cu prima zi a unei luni calendaristice.

Art. 7. – (1) Stocurile minime se folosesc în cazul apariției unor situații de disfuncționalitate majoră în aprovizionare, a situațiilor de urgență deosebită sau a situațiilor de criză locală, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) Este interzisă împiedicarea punerii în circulație și/sau livrarea efectivă, către piețe și utilizatorii finali, a stocurilor de urgență și/sau a stocurilor specifice, inclusiv a celor deținute, pe teritoriul României, în contul altor state membre, în cazul apariției situației de disfuncționalitate majoră în aprovizionare, a situației de urgență deosebită sau a situației de criză locală.

Art. 8. – (1) Stocurile minime se constituie cel mai târziu la data de 1 ianuarie a fiecărui an calendaristic și se mențin, în mod continuu, pe perioada 1 ianuarie – 31 decembrie.

(2) Obligația de stocare stabilită potrivit prezentei legi nu afectează sub nicio formă dreptul de proprietate asupra produselor petroliere care fac obiectul stocurilor minime deținute.

(3) În considerarea interesului public pentru a cărui realizare sunt destinate, stocurile specifice constituite și menținute potrivit prezentei legi, precum și stocurile specifice constituite și menținute pe teritoriul României, în contul altor state membre, precum și cele transportate pe teritoriul României nu pot fi urmărite și executate silit.

CAPITOLUL III

Delegarea obligației de stocare și obligațiile titularilor obligației de stocare

Art. 9. – (1) Obligația de stocare poate fi realizată, în mod direct, de către titularul obligației de stocare, prin constituirea și menținerea stocurilor minime, în depozite operate de către acesta sau, pe bază de contract, de către alți operatori economici.

(2) Obligația de stocare poate fi realizată și prin delegare, caz în care constituirea și menținerea stocurilor minime, în contul și la dispoziția titularului obligației de stocare, se realizează, de către titularul delegat al obligației de stocare, în depozite operate de acesta sau, pe bază de contract, de către alți operatori economici.

(3) Obligația de stocare pentru stocurile specifice nu poate fi delegată.

Art. 10. – (1) Autoritatea competentă notifică operatorii economici cu privire la modalitatea care a fost utilizată pentru calculul obligațiilor de stocare care le sunt impuse cu cel puțin 200 de zile înainte de începerea perioadei la care se referă obligația în cauză.

(2) Dreptul de delegare a obligației de stocare va putea fi exercitat în orice moment începând cu data notificării operatorilor economici de către Autoritatea competentă cu privire la obligațiile de stocare care le sunt impuse pentru perioada anului calendaristic.

(3) Prin derogare de la alin. (2), operatorii economici își exercită dreptul de delegare a obligației de stocare către o entitate centrală de stocare cu cel mult 170 de zile înainte de începutul perioadei la care se referă obligația de stocare în cauză.

Art. 11. – (1) Titularii obligației de stocare vor putea delega obligația de stocare pentru o cantitate de țiței și/sau produse petroliere care să nu depășească 70% din cantitatea de țiței și/sau produse petroliere pentru care au obligația de stocare.

(2) Fiecare titular al obligației de stocare va îndeplini obligația de stocare prin constituirea și menținerea, pe teritoriul României, în mod direct sau prin delegare, a cel puțin 50% din stocurile minime pentru care are obligația de stocare.

(3) Prin ordin al conducătorului Autorității competente, titularii obligației de stocare pot fi obligați să delege obligația de stocare, către Entitatea centrală de stocare din România, până la o anumită dată, pentru o perioadă determinată și pentru cantități de țiței și/sau produse petroliere de până la 30% din cantitățile de țiței și produse petroliere pentru care fiecare dintre aceștia are obligația de stocare. În acest caz, Entitatea centrală de stocare din România are obligația de a accepta delegarea obligației de stocare, în limitele stabilite prin ordinul conducătorului Autorității competente.

Art. 12. – (1) Delegarea obligației de stocare nu este valabilă decât în măsura în care a fost acceptată de titularul delegat al obligației de stocare și în măsura în care respectă prevederile prezentei legi.

(2) Titularul obligației de stocare nu este exonerat de răspundere pentru neîndeplinirea obligației de stocare în cazul în care a delegat obligația de stocare, iar titularul delegat al obligației de stocare nu constituie și menține stocurile minime pentru care a acceptat

delegarea obligației de stocare, în contul și la dispoziția titularului obligației de stocare.

Art. 13. – (1) Titularii obligației de stocare, cu excepția Entității centrale de stocare din România, pot delega obligația de stocare, dar numai:

a) Entității centrale de stocare din România;

b) unor Entități centrale de stocare din statele membre, altele decât Entitatea centrală de stocare din România, care s-au declarat dispuse să mențină asemenea stocuri, cu condiția ca delegarea obligației de stocare să fi fost autorizată, în prealabil, de către Autoritatea competentă și de către statul/statele membre pe teritoriul cărora urmează a se constitui și menține stocurile de urgență;

c) altor operatori economici cu sediul social în cadrul altor state membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și/sau în Confederația Elvețiană sau operatorilor economici care au o reprezentanță pe teritoriul Uniunii Europene, Spațiului Economic European și/sau Confederației Elvețiene care dețin stocuri în surplus sau capacități de stocare disponibile, pe teritoriul Uniunii Europene, cu condiția ca delegarea obligației de stocare să fi fost autorizată, în prealabil, de către Autoritatea competentă și de către statul/statele membre pe teritoriul cărora urmează a fi constituite și menținute stocurile;

d) altor operatori economici care au statut de rezident sau de nerezident în România, care își desfășoară activitatea în România prin intermediul unui sediu permanent și care dețin stocuri surplus și/sau capacități disponibile de stocare pe teritoriul României, cu condiția ca delegarea să fi fost notificată, în prealabil, Autorității competente.

(2) Orice modificare sau prelungire a unei delegări, dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), va fi valabilă doar dacă a fost autorizată, în prealabil, în aceleași condiții ca și delegarea inițială.

(3) Orice modificare sau prelungire a unei delegări, dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. d), se consideră o nouă delegare și va fi valabilă doar dacă a fost notificată, în prealabil, Autorității competente.

(4) În cazul delegărilor prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), obligațiile de stocare nu pot face obiectul subdelegării.

Art. 14. – (1) Entitatea centrală de stocare din România poate subdelega obligațiile de stocare care i-au fost delegate în legătură cu stocurile de urgență, dar numai:

a) entității centrale de stocare înființate de către statul membru pe al cărui teritoriu vor fi menținute stocurile de urgență;

b) operatorilor economici cu sediul social în cadrul altor state membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și/sau în Confederația Elvețiană sau operatorilor economici care au o reprezentanță pe teritoriul Uniunii Europene, Spațiului Economic European și/sau Confederației Elvețiene.

(2) Entitatea centrală de stocare din România nu va putea accepta delegarea obligațiilor de stocare, având ca obiect stocurile de urgență și/sau stocurile specifice deținute în contul altor state membre, decât în măsura în care stocurile de urgență și/sau stocurile specifice vor fi deținute, pe teritoriul României.

(3) În cazul subdelegărilor/delegărilor prevăzute la alin. (1) și (2), obligațiile de stocare nu pot face obiectul unei noi subdelegări.

(4) Orice subdelegare a obligațiilor de stocare, dintre cele prevăzute la alin. (1), precum și orice modificare sau prelungire a acesteia, se va realiza doar după:

a) autorizarea subdelegării, modificării sau prelungirii acesteia, de către titularul obligației de stocare;

b) autorizarea subdelegării/delegării, modificării sau prelungirii acesteia, de către Autoritatea Competentă.

(5) Orice subdelegare și/sau delegare a obligațiilor de stocare, dintre cele prevăzute la alin. (2), precum și orice modificare sau prelungire a acestora se va realiza doar după autorizarea de către Autoritatea competentă.

(6) În cazul în care stocurile specifice sunt constituite și menținute pe teritoriul României, în mod direct, de către Entitatea centrală de stocare din România, în combinație cu alte stocuri petroliere, Entitatea centrală de stocare din România nu va putea deplasa cantități de produse din respectivele stocuri petroliere combinate, într-o proporție egală cu cantitatea care reprezintă stocurile specifice, sau, după caz, operatorul economic care operează depozitele petroliere unde sunt menținute acele stocuri petroliere combinate nu va putea deplasa cantități de produse din respectivele stocuri petroliere combinate, într-o proporție egală cu cantitatea care reprezintă stocurile specifice, fără

autorizare prealabilă acordată, în scris, de către Entitatea centrală de stocare din România.

(7) În situația în care pe teritoriul României sunt menținute stocuri specifice, în contul altor state membre, în combinație cu alte produse petroliere, titularul delegat al obligației de stocare sau, după caz, operatorul economic care operează depozitele petroliere unde sunt menținute acele stocuri petroliere combinate nu va putea deplasa cantități de produse din respectivele stocuri petroliere combinate, într-o proporție egală cu cantitatea care reprezintă stocurile specifice, fără autorizarea prealabilă acordată, în scris, de către proprietarul/propietarii stocurilor specifice și de către Autoritatea competentă.

(8) Entitatea centrală de stocare din România nu va putea constitui și menține stocuri specifice, în combinație cu alte stocuri petroliere, pe teritoriul altor state membre, decât în cazul în care operatorul economic care operează depozitul petrolier unde urmează să fie constituite și menținute acele stocuri specifice, în combinație cu alte stocuri petroliere, își asumă angajamentul, în scris, de a nu permite deplasarea respectivelor stocuri petroliere combinate, într-o proporție egală cu cantitatea care reprezintă stocurile specifice, fără o autorizare prealabilă acordată, în scris, de către Entitatea centrală de stocare din România.

(9) Procedura de autorizare și, după caz, de notificare a delegării/subdelegării obligațiilor de stocare va fi aprobată de Autoritatea competentă, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 15. – (1) Titularii obligației de stocare au următoarele obligații:

a) să îndeplinească obligația de stocare, în termenele și condițiile prevăzute de prezenta lege;

b) să asigure reconstruirea stocurilor minime pentru care au obligația de stocare, în termen de 30 de zile de la data diminuării sau lichidării; în cazurile în care diminuarea sau lichidarea intervine ca urmare a declarării unei situații de urgență deosebită, a unei situații de criză locală sau a unei disfuncționalități majore în aprovizionare, reconstituirea stocurilor se face în termen de 60 de zile de la încetarea situației de urgență deosebită, a situației de criză locală sau a disfuncționalității majore în aprovizionare;

c) să asigure, în mod continuu, disponibilitatea și accesibilitatea din punct de vedere fizic a stocurilor minime pentru care au obligația de stocare, pe întreaga perioadă de valabilitate a obligației de menținere a acestora;

d) să notifice Autoritatea competentă despre constituirea stocurilor minime pentru care au obligația de stocare și despre structura sortimentală a stocurilor minime deținute;

e) să inventarieze lunar stocurile minime deținute;

f) să notifice Autoritatea competentă, cu 15 zile înainte, despre înlocuirea, potrivit art. 4 alin. (6), a unor cantități de produse petroliere care fac parte din structura sortimentală a stocurilor minime deținute, despre motivele înlocuirii și despre perioada estimată a operațiunii de înlocuire;

g) să asigure ținerea evidenței distincte a stocurilor minime pentru care are obligația de stocare, de alte stocuri, inclusiv de stocurile comerciale;

h) să țină un registru special al stocurilor de urgență și, după caz, al stocurilor specifice deținute și să actualizeze registrul special al stocurilor de urgență și, după caz, al stocurilor specifice deținute;

i) să furnizeze, către Autoritatea competentă, până la data de 10 a fiecărei luni calendaristice, pentru luna calendaristică anterioară, cantitățile stocurilor comerciale deținute în România, respectiv, datele și informațiile privind localizarea precisă a depozitului/depozitelor petroliere unde sunt constituite și menținute stocurile minime deținute și stocurile comerciale deținute, iar pe fiecare depozit petrolier în parte, datele și informațiile privind produsele petroliere și nivelul cantitativ al fiecărui produs petrolier care intră în componența stocurilor minime deținute și al stocurilor comerciale deținute și, în același timp, să declare dacă stocurile minime deținute sunt disponibile pentru a fi utilizate, în cazurile prevăzute la art. 7 alin. (1);

j) să păstreze, pentru o perioadă de minimum 5 ani, toate datele, informațiile și documentele referitoare la construirea, menținerea și gestionarea stocurilor minime;

k) la solicitarea Autorității competente și/sau a Comisiei Europene, să transmită, în termen de 5 zile lucrătoare, datele, informațiile și/sau copii certificate după documentele referitoare la constituirea, menținerea și gestionarea stocurilor minime aferente unei perioade de maximum 5 ani, anterioare solicitării;

1) să informeze Autoritatea competentă, în termen de 5 zile lucrătoare, despre constituirea de garanții, instituirea de măsuri asigurătorii sau îndeplinirea de acte de executare silită, având ca obiect stocurile de urgență, precum și despre orice diminuare sau lichidare a stocurilor minime deținute;

m) să informeze Autoritatea competentă, în termen de 5 zile lucrătoare, despre deschiderea oricărei proceduri de prevenire a insolvenței, în măsura în care face obiectul unei asemenea proceduri;

n) să informeze Autoritatea competentă, în termen de 5 zile lucrătoare, despre deschiderea procedurii insolvenței, a falimentului sau despre decizia de dizolvare, în măsura în care face obiectul unei asemenea proceduri/decizii;

o) cu ocazia verificărilor efectuate în legătură cu modul de îndeplinire a obligațiilor de stocare și a nivelului de pregătire pentru situații de urgență, să colaboreze cu persoanele autorizate de Autoritatea competentă și/sau de Comisia Europeană și să asigure accesul acestora la stocurile minime deținute;

p) în caz de disfuncționalitate majoră în aprovizionare, a situației de urgență deosebită sau de criză locală, să pună în circulație și să livreze produsele petroliere care fac obiectul stocurilor minime deținute, către piețe și/sau utilizatorii finali, potrivit planurilor și procedurilor de urgență întocmite, potrivit prezentei legi, și să se conformeze deciziilor individuale ale Autorității competente luate în scopul aplicării planurilor și procedurilor de urgență.

(2) Registrele speciale ale stocurilor de urgență și registrele speciale ale stocurilor specifice, prevăzute la alin. (1) lit. h), vor cuprinde toate datele și informațiile necesare pentru determinarea structurii sortimentale a stocurilor minime deținute, a nivelului cantitativ al fiecărui produs petrolier care intră în componența stocurilor minime deținute, a locației stocurilor minime deținute și, în cazul delegării, în tot sau în parte, a obligației de stocare, pentru identificarea titularului delegat al obligației de stocare și determinarea structurii sortimentale a stocurilor minime deținute, a nivelului cantitativ al fiecărui produs petrolier care intră în componența stocurilor minime deținute, a locației stocurilor minime deținute, de către titularul delegat al obligației de stocare, în contul titularului obligației de stocare.

(3) Modelul registrelor prevăzute la alin. (1) lit. h) va fi aprobat de către Autoritatea competentă în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL IV

Evidența stocurilor minime deținute

Art. 16. – (1) Autoritatea competentă va ține un registru general al stocurilor de urgență deținute potrivit prezentei legi.

(2) Registrul general al stocurilor de urgență va cuprinde, cel puțin, datele și informațiile privind localizarea precisă a depozitelor petroliere unde sunt constituite și menținute stocurile de urgență, iar pentru fiecare depozit petrolier în parte, titularii obligației de stocare care au constituit și mențin stocuri de urgență, în mod direct sau prin delegare, va cuprinde datele și informațiile privind produsele petroliere care fac obiectul stocurilor de urgență, prin referire la categoriile de produse petroliere prevăzute la anexa C punct 3.1 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008, și nivelul cantitativ al fiecărui produs petrolier care intră în componența stocurilor de urgență constituite și menținute, în mod direct sau prin delegare, de către/pentru fiecare titular al obligației de stocare, în parte.

(3) Până la data de 25 februarie a fiecărui an calendaristic, Autoritatea competentă va transmite Comisiei Europene o copie sintetică a registrului general al stocurilor de urgență, prin care se vor evidenția cantitățile și produsele petroliere care intră în componența stocurilor de urgență, potrivit mențiunilor din registru, la data de 31 decembrie a anului calendaristic precedent.

(4) În termen de 15 zile de la solicitarea Comisiei Europene, Autoritatea competentă va transmite o copie a registrului general al stocurilor de urgență care nu va cuprinde datele referitoare la localizarea depozitelor petroliere.

(5) Modelul registrului prevăzut la alin. (1) va fi aprobat de către Autoritatea competentă în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 17. – (1) Autoritatea competentă va ține un registru general al stocurilor specifice deținute potrivit prezentei legi.

(2) Registrul general al stocurilor specifice va cuprinde, cel puțin, datele și informațiile privind localizarea precisă a depozitelor petroliere unde sunt constituite și menținute stocurile specifice, iar pentru fiecare depozit petrolier în parte, va cuprinde datele și informațiile privind titularul/titularii obligației de stocare care au constituit și mențin stocuri specifice, în mod direct sau prin delegare, și

nivelul cantitativ al fiecărui produs petrolier care intră în componența stocurilor specifice constituite și menținute, în mod direct sau prin delegare, de către/pentru fiecare titular al obligației de stocare, în parte.

(3) În termen de 15 zile de la solicitarea Comisiei Europene, Autoritatea competentă va transmite o copie după registrul general al stocurilor specifice, care nu va cuprinde datele referitoare la localizarea depozitelor petroliere.

(4) Modelul registrului prevăzut la alin. (1) va fi aprobat de către Autoritatea competentă în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL V

Situații statistice privind stocurile de urgență și stocurile specifice

Art. 18. – (1) Autoritatea competentă va întocmi și va comunica Comisiei Europene situații statistice referitoare la stocurile minime deținute, în conformitate cu prevederile anexelor nr. 5 și 6.

(2) Autoritatea competentă va întocmi și va comunica Comisiei Europene situații statistice lunare privind stocurile comerciale deținute pe teritoriul României, fără a include în aceste situații informații sensibile din punct de vedere comercial sau informații referitoare la datele de identificare ale operatorilor economici care dețin stocurile comerciale.

(3) În situațiile statistice referitoare la stocurile de urgență nu vor fi incluse cantitățile aferente stocurilor de urgență care fac obiectul unor măsuri asigurătorii sau al unor proceduri de executare silită și nici cantitățile aferente stocurilor de urgență și care sunt deținute de titularii obligației de stocare care fac obiectul procedurii concordatului preventiv, al falimentului sau al dizolvării.

Art. 19. – (1) Biocombustibilii și aditivii sunt incluși în calculul obligațiilor de asigurare a nivelului stocului minim numai în cazul în care aceștia au fost amestecați în produsele de care se ține seama pentru calculul stocurilor minime, conform prezentei legi.

(2) Biocombustibilii și aditivii sunt incluși în nivelul stocurilor minime deținute atunci când aceștia au fost amestecați, conform Hotărârii Guvernului nr. 935/2011 privind promovarea utilizării biocarburanților și biolichidelor, cu modificările și completările ulterioare, cu produsele petroliere care compun stocurile minime

deținute sau atunci când sunt depozitați pe teritoriul României și există reglementări legale în vigoare privind obligativitatea amestecării acestora cu produsele petroliere care compun stocurile minime și urmează să fie utilizați în activitatea de transport.

CAPITOLUL VI

Entitatea centrală de stocare din România

Art. 20. – (1) Entitatea centrală de stocare din România va putea fi constituită sub forma unei asociații, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, prin asocierea dintre statul român, reprezentat de Ministerul Energiei și 2 sau mai mulți operatori economici care au calitatea de titular al obligației de stocare. Termenii și condițiile asocierii Ministerului Energiei, conform prezentului articol, se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) În situația în care nu se va constitui în forma prevăzută la alin. (1) în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Entitatea centrală de stocare din România se va putea constitui, în condițiile legii, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică. Constituirea, organizarea și funcționarea Entității centrale de stocare din România se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Energiei. Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Entității centrale de stocare din România se vor asigura din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat.

(3) Veniturile proprii ale Entității centrale de stocare din România se constituie din tarife percepute pentru prestarea de servicii necesare îndeplinirii obligațiilor de stocare delegate din partea titularilor obligațiilor de stocare, precum și din vânzarea stocurilor petroliere.

(4) Metodologia stabilirii tarifelor prevăzute la alin. (3) se aprobă prin decizie a conducerii Entității centrale de stocare din România, cu avizul Ministerului Energiei și cu cel al Ministerului Finanțelor Publice.

(5) Cuantumul tarifelor aferente veniturilor proprii se aprobă prin decizie a conducerii Entității centrale de stocare din România, cu avizul Ministerului Energiei.

Art. 21. – (1) Entitatea centrală de stocare din România are rolul de a achiziționa, constitui, menține și vinde stocuri petroliere, în scopul constituirii și menținerii stocurilor minime, potrivit prezentei legi.

(2) Entitatea centrală de stocare din România este singura entitate cu capacitatea de folosință specializată de a achiziționa, constitui, menține sau vinde stocuri specifice.

Art. 22. – (1) Entitatea centrală de stocare din România va publica:

a) în permanență, informații complete despre produsele petroliere și nivelul cantitativ al produselor petroliere, defalcate pe categorii de produse, pentru care are obligația de a accepta delegarea obligației de stocare și/sau pentru care poate accepta delegarea obligațiilor de stocare;

b) cu cel puțin 7 luni în avans, condițiile în care se acceptă delegarea obligațiilor de stocare și prestarea serviciilor aferente.

(2) Entitatea centrală de stocare din România va stabili condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b), astfel încât acestea să fie obiective, transparente și nediscriminatorii.

(3) Tarifele percepute de Entitatea centrală de stocare din România pentru realizarea operațiunilor necesare îndeplinirii obligațiilor de stocare delegate, vor fi astfel stabilite încât să nu depășească costurile integrale ale operațiunilor prestate și nu vor putea fi solicitate înainte de constituirea stocurilor minime deținute. Entitatea centrală de stocare din România va putea, însă, condiționa acceptarea delegării de constituirea, de către titularul obligației de stocare a unei garanții de plată a tarifelor percepute pentru realizarea sarcinilor legate de îndeplinirea obligației de stocare.

Art. 23. – Orice delegare realizată de către operatorii economici titulari ai obligației de stocare, precum și de către Entitatea centrală de stocare din România, nu modifică obligația statului român de a constitui stocuri de țiței și/sau produse petroliere la nivelul stocului minim.

CAPITOLUL VII

Planurile și procedurile de urgență

Art. 24. – (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Autoritatea competentă va elabora și supune spre aprobare Guvernului planul de urgență pentru gestionarea situațiilor de disfuncționalitate majoră în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere, a situațiilor de urgență deosebită și a situațiilor de criză locală.

(2) Planul de urgență prevăzut la alin. (1) se aprobă prin hotărâre a Guvernului care cuprinde, cel puțin:

a) identificarea și evaluarea riscurilor care ar putea fi cauzate de apariția unor situații de disfuncționalitate majoră în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere, situații de urgență deosebită sau situații de criză locală;

b) măsurile necesare pentru punerea în circulație, în cazul apariției unei situații de disfuncționalitate majoră în aprovizionare, în mod rapid, eficace și transparent, a stocurilor de urgență și/sau, după caz, a stocurilor specifice și, în cazul apariției unei situații de urgență deosebită sau a unei situații de criză locală, a unor cantități din stocurile de urgență și/sau din stocurile specifice, sub nivelul stocului minim constituit și menținut, în contul statului român;

c) consumatorii care vor fi aprovizionați, cu prioritate, cu țiței și/sau produse petroliere.

(3) După aprobarea planului de urgență, Autoritatea competentă va aproba, în termen de 60 de zile, procedurile de urgență cuprinzând măsurile necesare pentru aplicarea planului de urgență.

(4) În cazul în care se impune aplicarea procedurilor de urgență prevăzute la alin. (3), este interzisă orice măsură care ar împiedica transferul, utilizarea sau punerea în circulație a stocurilor de urgență sau a stocurilor specifice deținute pe teritoriul României în contul unui alt stat membru.

(5) Planul de urgență și procedurile de urgență se actualizează ori de câte ori este nevoie.

Art. 25. – În situația existenței unei decizii internaționale efective de punere în circulație a stocurilor minime și la recomandarea Comisiei Europene, pentru punerea în circulație a stocurilor minime

și/sau pentru luarea unor alte măsuri cu efect echivalent, se va proceda, după cum urmează:

a) Autoritatea competentă, cu sprijinul Ministerului Afacerilor Externe, analizează cu celeritate oportunitatea și necesitatea aplicării măsurilor recomandate de Comisia Europeană și transmite această analiză Guvernului în vederea adoptării unei decizii privind punerea în circulație a stocurilor minime și/sau pentru luarea altor măsuri cu efect echivalent;

b) decizia prevăzută la lit. a) se comunică fără întârziere Comisiei Europene de către Autoritatea competentă.

Art. 26. – (1) În situația în care Autoritatea competentă este în posesia unor date și informații pe baza cărora poate presupune că a apărut o situație de disfuncționalitate majoră în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere în România, va solicita Comisiei Europene să constate existența disfuncționalității grave în aprovizionare.

(2) În cazul în care, ca urmare a consultării de la alin. (1), Comisia Europeană stabilește că există o situație de disfuncționalitate majoră în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere în România și autorizează utilizarea parțială sau totală a stocurilor constituite și păstrate în temeiul prezentei legi, Autoritatea competentă declară situația de disfuncționalitate majoră în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere în România și pune în aplicare planul și procedurile de urgență.

(3) În situația constatării unor situații de urgență deosebită sau de criză locală, Autoritatea competentă declară situația de urgență deosebită sau, după caz, situația de criză locală și pune în aplicare planul și procedurile de urgență și informează Comisia Europeană cu privire la cantitățile de produse petroliere care au fost puse în circulație din stocurile de urgență și/sau stocurile specifice, potrivit planului și procedurilor de urgență.

(4) Declararea situațiilor de disfuncționalitate majoră în aprovizionare cu țiței și/sau produse petroliere în România, a situațiilor de urgență deosebită și a situațiilor de criză locală se face prin decizie a conducătorului Autorității competente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se notifică Comisiei Europene.

Art. 27. – În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin ordin al Autorității competente se desemnează un membru și un supleant, ca reprezentanți ai României în cadrul Grupului de coordonare pentru țiței și produse petroliere, înființat în cadrul Comisiei Europene, având atribuții în conformitate cu prevederile Directivei 2009/119/CE.

CAPITOLUL VIII

Verificări ale nivelului de pregătire pentru situații de urgență și ale stocurilor minime

Art. 28. – (1) Autoritatea competentă asistă Comisia Europeană atunci când aceasta decide să efectueze verificări ale nivelului de pregătire pentru situații de urgență, precum și cazul în care aceasta decide să efectueze verificări ale stocurilor constituite și păstrate în conformitate cu prezenta lege.

(2) În situația în care la nivelul Grupului de coordonare pentru țiței și produse petroliere se propune participarea unor agenți autorizați sau a reprezentanților unor state membre la verificările nivelului de pregătire pentru situații de urgență și/sau ale stocurilor corespunzătoare din România sau din alt stat membru, Autoritatea competentă va analiza oportunitatea unei asemenea participări și va mandata membrul desemnat în Grupul de coordonare pentru țiței și produse petroliere să susțină poziția României față de acest demers.

Art. 29. – (1) În situația în care Comisia Europeană anunță România asupra deciziei de a efectua verificări ale nivelului de pregătire pentru situații de urgență și/sau ale stocurilor corespunzătoare din România, în termen de o săptămână de la data primirii anunțului Autoritatea competentă furnizează, în regim de confidențialitate, reprezentanților Comisiei Europene sau agenților autorizați, datele referitoare la locația stocurilor.

(2) Autoritatea competentă și titularii obligației de stocare asigură condițiile necesare pentru efectuarea inspecției și acordarea de asistență persoanelor autorizate de Comisia Europeană să realizeze verificările nivelului de pregătire pentru situații de urgență și/sau ale stocurilor corespunzătoare din România. În acest sens, se asigură personalului autorizat de Comisia Europeană inclusiv accesul pentru consultarea tuturor documentelor și registrelor referitoare la stocurile

constituite și păstrate în conformitate cu prezenta lege, precum și accesul la locațiile în care sunt păstrate aceste stocuri și la documentele referitoare la acestea, cu respectarea prevederilor legale în domeniul informațiilor clasificate și al protecției datelor cu caracter personal.

CAPITOLUL IX

Regimul sancționator

Art. 30. – Constituie contravenții, în măsura în care, potrivit legii penale, nu constituie infracțiuni, următoarele fapte:

a) împiedicarea punerii în circulație și livrarea efectivă către piețe sau utilizatorii finali a stocurilor de urgență și/sau a stocurilor specifice, inclusiv a celor deținute, pe teritoriul României, în contul altor state membre, în cazul declarării situațiilor de disfuncționalitate majoră în aprovizionare, a situațiilor de urgență deosebită sau a situațiilor de criză locală;

b) netransmiterea către Autoritatea competentă, de către titularii obligației de stocare, până la data de 31 martie a fiecărui an calendaristic, a cantităților de țiței și/sau produse petroliere pe care aceștia le-au introdus pe piața din România, în anul calendaristic anterior, pe fiecare sortiment în parte, în tone și în tone echivalent petrol, potrivit art. 4 alin. (3);

c) nedelegarea, de către titularul obligației de stocare, a obligației de stocare către Entitatea centrală de stocare din România, potrivit art. 11 alin. (3);

d) neacceptarea de către Entitatea centrală de stocare din România a delegării obligației de stocare, potrivit art. 11 alin. (3);

e) nerespectarea de către titularul obligației de stocare a obligațiilor prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. a) – c) și p);

f) nerespectarea de către titularul obligației de stocare a obligațiilor prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. d) – o);

g) nerespectarea de către Entitatea centrală de stocare din România a prevederilor art. 22 alin. (1);

h) nerespectarea de către Entitatea centrală de stocare din România a prevederilor art. 22 alin. (2).

Art. 31. – Prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea

nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, contravențiile prevăzute al art. 30 se sancționează astfel:

a) cu amendă cuprinsă între 1% - 3% din cifra de afaceri realizată pe teritoriul României în anul financiar anterior, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 30 lit. a) și e);

b) cu amendă cuprinsă între 0,5% - 1% din cifra de afaceri realizată pe teritoriul României în anul financiar anterior, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 30 lit. c), d) și f) – h);

c) cu amendă cuprinsă între 5.000 – 50.000 lei, în cazul contravenției prevăzute la art. 30 lit. a), pentru situația în care contravenientul este persoană fizică;

d) cu amendă cuprinsă între 100.000 – 300.000 lei, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 30 lit. a) și e), pentru situația în care contravenientul este Entitatea centrală de stocare din România, aflată în perioada primului an financiar de funcționare;

e) cu amendă cuprinsă între 50.000 – 100.000 lei, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 30 lit. a) și e), pentru situația în care contravenientul este Entitatea centrală de stocare din România, aflată în perioada primului an calendaristic de funcționare;

f) cu amendă cuprinsă între 50.000 – 100.000 lei, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 30 lit. b).

Art. 32. – (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către agenți constatatori desemnați de Autoritatea competentă.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 30 le sunt aplicabile, în măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, dispozițiile cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal, ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătatea din minimumul amenzii prevăzute în prezenta lege, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

CAPITOLUL X

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 33. – Hotărârea Guvernului nr. 592/2017 privind stabilirea nivelului stocurilor de urgență și aprobarea modului de transpunere a obligațiilor de constituire și menținere a stocurilor de urgență pentru țiței și/sau produse petroliere de către operatorii economici în anul 2017 va produce efecte până la 31 decembrie 2018.

Art. 34. – (1) Competența organizării punerii în aplicare a prezentei legi revine Autorității competente.

(2) În exercitarea competențelor Autorității competente privind organizarea executării prezentei legi, conducătorul acesteia va putea emite ordine, decizii și instrucțiuni care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Autoritatea competentă are obligația de a nu divulga informațiile sensibile din punct de vedere comercial pe care le-a dobândit cu ocazia exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta lege.

(4) Stocurile petroliere aferente rezervei de stat sau rezervelor de mobilizare nu intră sub incidența prezentei legi, inclusiv în ceea ce privește instituirea obligațiilor de stocare, de evidență sau de calcul al stocurilor minime.

(5) În limita existenței unor eventuale capacități de stocare disponibile și/sau stocuri disponibile în patrimoniul Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, aceasta poate desfășura activități cu caracter comercial în calitate de titular delegat al obligației de stocare, conform art. 13 alin. (1) lit. d), conform procedurii inițiate și supuse spre aprobare Guvernului de către Ministerul Afacerilor Interne.

Art. 35. – Stocurile constituite în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2002 privind constituirea și menținerea stocurilor minime de siguranță pentru țiței și produse petroliere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 677/2002, cu modificările și completările ulterioare, se administrează în continuare de Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, regimul juridic al acestora fiind următorul:

a) stocuri intangibile și stocuri rezervă de stat reîntregite până la nivelul maxim de constituire, aprobat prin Nomenclatorul produselor rezervă de stat;

b) stocuri disponibile, administrate conform Legii nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, alte cantități decât cele prevăzute la lit. a).

Art. 36. – La data intrării în vigoare a prezentei legi Legea nr. 360/2013 privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țiței și de produse petroliere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 21 decembrie 2013, cu modificările ulterioare, se abrogă.

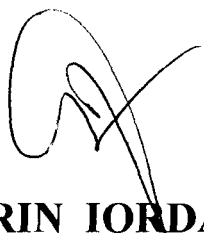
Art. 37. – Anexele nr. 1 – 6 fac parte integrantă din prezenta lege.

* *
*

Prezenta lege transpune Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 265 din 9 octombrie 2009.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 30 martie 2018.
Nr. 85.

Metoda de calcul în tone echivalent petrol al importurilor de produse petroliere

Determinarea importurilor de produse petroliere în tone echivalent petrol se calculează după metoda următoare:

Echivalentul în petrol al importurilor de produse petroliere se obține prin calcularea sumei dintre importurile nete de țiței, NGL, produse pentru consumul propriu al rafinăriilor, alte hidrocarburi, definite în anexa B pct. 4 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008, cu ajustarea rezultatului în funcție de eventualele modificări ale stocurilor și scăzând randamentul nafta de 4% (sau, dacă randamentul mediu al nafta pe teritoriul național depășește 7%, se scade consumul real net de nafta sau randamentul mediu al nafta) și importurile nete de alte produse petroliere cu excepția nafta, ajustate la rândul lor în funcție de modificările stocurilor și prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,065.

Buncărele maritime internaționale nu se includ în acest calcul.

Metoda de calcul al consumului intern

Determinarea consumului intern, exprimat în tone echivalent petrol, trebuie calculat după metoda următoare:

Consumul intern se stabilește prin însumarea „livrărilor interne brute observate” agregate, conform definiției de la anexa C pct. 3.2.1 din Regulamentul (CE) nr.1099/2008, doar pentru următoarele produse: benzină auto, benzină de aviație, carburant turboreactor tip benzină (petrol turboreactor tip nafta sau JP4), carburant turboreactor tip kerosen, petrol lampant, motorină/carburant diesel (păcură distilată), păcură (cu conținut ridicat de sulf și cu conținut redus de sulf) definite în anexa B pct. 4 din Regulamentul (CE) nr.1099/2008.

Buncărele maritime internaționale nu se includ în acest calcul.

Echivalentul în petrol al consumului intern se calculează prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,2.

Metodele de calcul al nivelului stocurilor minime deținute

I. Pentru calcularea nivelului stocurilor minime deținute trebuie aplicate următoarele metode:

La calculul stocurilor minime, materiile prime de rafinărie și produsele intermediare din rafinării sunt asimilate țițeiului.

Stocurile de țiței se reduc cu 4%, reprezentând randamentul mediu al nafta.

Stocurile de nafta, ca și stocurile de produse petroliere pentru buncărele maritime internaționale nu se iau în calcul.

Celelalte produse petroliere se contabilizează în stocuri utilizându-se una dintre metodele prezentate mai jos. Autoritatea competentă trebuie să continue să utilizeze metoda aleasă pe toată perioada anului calendaristic în cauză.

Autoritatea competentă poate:

a) să includă toate celelalte stocuri de produse petroliere identificate în anexa C pct. 3.1 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 și să calculeze echivalentul în petrol al acestora prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,065; sau

b) să includă numai stocurile de produse de mai jos: benzină auto, benzină de aviație, carburant turboreactor tip benzină (petrol turboreactor tip nafta sau JP4), carburant turboreactor tip kerosen, petrol lampant, motorină/carburant diesel (păcură distilată), păcură (cu conținut ridicat de sulf și cu conținut redus de sulf) și să calculeze echivalentul în petrol al acestora prin aplicarea unui factor multiplicator de 1,2.

II. În calculul stocurilor pot intra cantitățile deținute:

- a) în rezervoarele rafinăriilor;
- b) în terminalele de încărcare;
- c) în rezervoarele de alimentare a oleoductelor;
- d) în șalande;
- e) în tancurile petroliere pentru cabotaj;

- f) în petrolierele care staționează în port;
- g) în buncărele navelor de navigație interioară;
- h) în fundul tancurilor de stocare;
- i) sub formă de stocuri circulante;
- j) de către mari consumatori în temeiul obligațiilor legale sau al oricărui tip de reglementări ale administrației publice.

Totuși, aceste cantități, cu excepția celor deținute în rezervoarele rafinărilor, în rezervoarele de alimentare ale oleoductelor sau în terminale, nu pot intra în calculul nivelurilor stocurilor specifice în situația în care nivelurile acestora se calculează separat de stocurile de urgență.

III. În calculul stocurilor nu pot intra sub nicio formă:

- a) petrolul brut care nu a fost încă produs;
- b) cantitățile deținute:
  - în oleoducte;
  - în vagoane-cisternă;
  - în buncărele navelor de navigație maritimă;
  - în benzinării și în punctele de comercializare cu amănuntul;
  - de către alți consumatori;
  - în petrolierele aflate în larg;
  - sub formă de stocuri militare, inclusiv ca rezerve de stat sau de mobilizare.

La calculul stocurilor minime, se aplică o reducere de 10% cantităților calculate după una dintre metodele descrise anterior. Această reducere se aplică tuturor cantităților incluse într-un anumit calcul.

Cu toate acestea, reducerea de 10% nu se aplică la calcularea nivelului stocurilor specifice și nici la calcularea diferitelor categorii de stocuri specifice în situația în care aceste stocuri specifice sau categorii se calculează separat de stocurile de urgență, în special în scopul de a verifica respectarea nivelurilor minime prevăzute pentru stocurile specifice la anexa nr. 4.

Nivelurile minime prevăzute pentru stocurile specifice

Pentru fiecare sortiment de produs petrolier selectat pentru constituirea stocului specific se stabilește un nivel minim cantitativ, care, exprimat în tone echivalent petrol, reprezintă un anumit număr de zile de consum mediu zilnic, aferent anului de referință (CMZ_{pp}).

Numărul de zile menționat mai sus se aprobă de către Guvern, la propunerea Autorității competente, prin hotărârea prevăzută la art. 4 alin. (1) din lege.

Exprimarea în tone echivalent petrol a nivelului minim cantitativ se realizează prin înmulțirea cu 1,2 a cantității de produs petrolier selectat pentru constituirea stocului specific.

Astfel, nivelul minim cantitativ pentru un produs petrolier (NMC_{pp}) selectat pentru constituirea stocului specific, exprimat în tone fizice, se calculează după formula:

$$NMC_{pp} = (CMZ_{pp} \times \text{numărul de zile de consum mediu aferent anului de referință})/1,2$$

unde:

$CMZ_{pp} = 1,2 \times [\text{suma livrărilor interne brute observate agregate, conform definiției de la anexa C pct. 3.2.1 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008, ale produselor petroliere selectate pentru constituirea stocului specific}]/365.$

Suma livrărilor interne brute observate ale produselor petroliere selectate pentru constituirea stocului specific nu include cantitățile din buncărele maritime internaționale.

Stocul specific reprezintă suma nivelurilor minime cantitative aferente produselor petroliere selectate.

Întocmirea și transmiterea către comisia europeană a situațiilor statistice referitoare la nivelul stocurilor minime

Lunar, Autoritatea competentă întocmește și prezintă Comisiei Europene o situație statistică definitivă a nivelului stocurilor minime deținute efectiv în ultima zi a fiecărei luni calendaristice, calculat pe baza numărului de zile de importuri nete de petrol sau pe baza numărului de zile de consum intern de petrol, în funcție de criteriul care trebuie aplicat în conformitate cu art. 3 din lege.

Situația statistică indică motivele exacte ale opțiunii de calculare a nivelului stocurilor pe baza numărului de zile de importuri sau pe baza numărului de zile de consum și precizează care dintre metodele descrise în anexa nr. 3 a fost utilizată.

În cazul în care unele dintre stocurile incluse în calculul nivelului stocurilor minime deținute sunt menținute în afara teritoriului național, situațiile statistice furnizează detalii exacte cu privire la stocurile menținute de diferitele state membre și entități centrale de stocare în cauză în ultima zi a perioadei pe care o acoperă. De asemenea, Autoritatea competentă indică în situațiile statistice, în fiecare caz, dacă stocurile respective sunt menținute în baza unei solicitări de delegare formulate de unul sau mai mulți operatori economici sau dacă acestea sunt menținute la solicitarea proprie sau a entității sale centrale de stocare.

Autoritatea competentă întocmește și transmite Comisiei Europene o situație a totalității stocurilor menținute pe teritoriul său în numele altor state membre sau entități centrale de stocare, existente în ultima zi a fiecărei luni calendaristice și defalcate pe categorii de produse. În respectiva situație, Autoritatea competentă trebuie să indice, în fiecare caz, în special statul membru sau entitatea centrală de stocare în cauză, precum și cantitățile aferente.

Transmiterea către Comisia Europeană a situațiilor statistice menționate în prezenta anexă se efectuează în termen de 55 de zile de la încheierea lunii la care se referă datele. De asemenea, situațiile se prezintă în termen de două luni de la o eventuală solicitare a Comisiei Europene.

Situații statistice ale stocurilor specifice

Autoritatea competentă întocmește și comunică Comisiei Europene, pe baza informațiilor furnizate de către Entitatea centrală de stocare, pentru fiecare categorie de produse, o situație statistică a stocurilor specifice existente în ultima zi a fiecărei luni calendaristice, precizând cantitățile și numărul de zile de consum mediu din anul calendaristic de referință pe care le reprezintă aceste stocuri.

În cazul în care unele dintre aceste stocuri specifice sunt menținute în afara teritoriului României, se vor evidenția informațiile referitoare la aceste stocuri, cu privire la:

- categoriile de produse petroliere incluse;
- cantitățile aferente categoriilor de produse petroliere incluse;
- numărul de zile de consum mediu reprezentat de aceste stocuri;
- locația și perioada de menținere a stocurilor specifice în locația menționată;
- specificarea în detaliu dacă stocurile specifice se află total sau parțial în proprietatea Entității centrale de stocare din România.

Autoritatea competentă întocmește și comunică Comisiei Europene o situație a stocurilor specifice situate pe teritoriul României și care aparțin altor state membre sau unor entități centrale de stocare.

Situația reflectă nivelurile stocurilor din ultima zi a fiecărei luni calendaristice și este defalcată pe categoriile de produse conforme cu lista categoriilor stabilite de statele membre sau de entitățile centrale de stocare în cauză, listă care trebuie să rămână în vigoare cel puțin un an și care poate fi modificată numai începând cu prima zi a unei luni calendaristice.

În cadrul acestei situații de raportare, Autoritatea competentă indică, în fiecare caz, statul membru sau entitatea centrală de stocare implicată, precum și cantitățile aferente.

Situațiile statistice de mai sus se comunică în decursul lunii calendaristice care urmează lunii la care se referă datele conținute.

La cererea Comisiei Europene, Autoritatea competentă are obligația de a transmite situațiile statistice de mai sus, fără întârziere, dacă cererea Comisiei Europene este formulată în termen de maximum 5 ani de la data la care se referă datele solicitate.